

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਉੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੋਜ਼ ਵੇਖੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣ, ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੰਭਾਲ ਕਰੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਭਤੋਂ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਕਿਹੜੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਉਪਾਅ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਭਤੋਂ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਹੈ - ਜੀਭ ਦਾ ਸਵਾਦ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਛੁਪਕੇ ਖਾ ਲੈਣਗੇ। ਛਿਪਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਚੋਰੀ। ਚੋਰੀ ਰੂਪੀ ਮਾਇਆ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨੱਕ ਕੰਨ ਤੋਂ ਫੜ੍ਹ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਤੋਂ ਬਚਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਤੇ ਬੁੱਧੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦੇਵੇ। ਬੁਰੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੂਬ ਫਟਕਾਰ ਲਗਾਓ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋ? ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਂਡਵ ਸੈਨਾ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੈਨਾ ਬੈਠੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਜਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਢੇ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੁੱਢੇ, ਬੱਚੇ, ਜਵਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੈਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖੇ ਕਿ ਅੱਜ ਕਿਹੜੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ? ਅੱਜ ਫਲਾਣੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲ ਹੋਈ ਇਸਨੂੰ ਹੱਥ ਲਗਾਈਏ, ਇਹ ਕਰੀਏ? ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਵੇਖੇ, ਕਿਹੜੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਸੂਰਦਾਸ ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਤੇ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਚੰਗੇ - ਚੌਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਧੋਖਾ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਚੰਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੇ ਬੜੀ ਜਾਂਚ ਰੱਖਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਡੀ ਪਦਵੀ ਨੂੰ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਸੈਸੀਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਵਲ ਭੱਜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੁਟਕੀ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਜਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੜੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ! ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਕੇ ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮਾ ਹੈ। ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਸੰਨਿਯਾਸੀ ਲੋਕ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸੰਨਿਯਾਸੀ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਪਿੱਠ ਦੇਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਨਿਯਾਸੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਕਰਕੇ 10 - 20 ਲੱਖ, ਕਰੋੜ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਗੇ। ਮਰ ਗਏ ਤਾਂ ਖ਼ਲਾਸ। ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਵਿਨਾਸੀ ਵਰਸਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਧਨ ਦੀ ਲਾਲਚ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨਾ ਪਵੇ। ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੰਗਮ ਅੱਖਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਅੱਖਰ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਖੇ। ਸਾਫ਼ - ਸਾਫ਼ ਅੱਖਰ ਬੋਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਤੇ... ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਵੇਗਾ ਨਾ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣ, ਨਰਕਵਾਸੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਨਾਉਣ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਘੇਰ ਹਨੂਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸੂਰਗ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਵੇਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਹੇਵਿਨ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਹੇਵਿਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਹੇਵਿਨ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 3 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਵਿਨ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਗੋਡ - ਗੋਡਜ਼। ਜਰੂਰ ਗੋਡ ਹੀ ਗੋਡ -ਗੋਡਜ਼ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਜੀਭ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਛਿਪਕੇ ਖਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਨਾ। ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਖ਼ਰਾਬ ਹੈ। ਕੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਸੇ ਲੱਖ ਦਾ ਚੋਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ੍ਹਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਤੇ ਫਟਕਾਰ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਕਿੱਥੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਜਾ! ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਬੜੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਹੜੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਪੋਤਾਮੇਲ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਵੇਗੀ। ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ

ਭੁੱਲੇ ਨਾ। ਗਫਲਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵੇਗੇ। ਕਦੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ ਪਰੰਤੂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੋ - ਕਿਤੇ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਆਪਣੀ ਉਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਓ। ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ। ਭੁੱਲਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਰਸ ਪਵੇਗਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿਲਾਓ ਸੰਗਤ ਦੇ। ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। 8 ਰਤਨ ਹਨ ਮੁੱਖ। 9 ਰਤਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਹਨ 8, ਬਾਬਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਵਿਚਕਾਰ, ਕੋਈ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਆਦਿ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ 9 ਰਤਨ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਆਦਿ ਪਹਿਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹੇ ਢੇਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 8 ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ - ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰਸ। 8 ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਹੈ - ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਤਾਂ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਫਿਰ ਤਾਂ ਨਰਕ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਪਵੇ। ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਬਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਆਸੂਰੀ ਮਤ ਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਤ੍ਰਿਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਸਭ ਤੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਅਪਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ - ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ? ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਵਿਕਰਮੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਵਿਕਰਮੀ ਸੰਵਤ। ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਵਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਸੰਵਤ ਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰਮ ਸੰਵਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਰਮ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਿਨੇਤ੍ਰੀ - ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣੋ। ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੁਲਵਤਨ, ਸੁਕਸ਼ਮਵਤਨ, 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਹਨ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪੰਡੇ ਹੋ। ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਲਿਬ੍ਰੇਟ, ਗਾਈਡ ਹੈ। ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤਰਫ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ, ਦੂਜੇ ਤਰਫ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸੇਗੁਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਾਮ ਵੀ ਬਦਨਾਮ ਕਰਣਗੇ। ਜੱਦ ਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਛੋਟੀ ਚੋਰੀ ਜਾਂ ਵੱਡੀ ਚੋਰੀ, ਪਾਪ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚਲਣ ਤੋਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਦੀ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਾ ਆਏ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਇਸਤਰੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਹਾਂ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਰੱਖੜੀ ਬੰਨੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਅੱਖਾਂ ਕਿਉਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀ ਦੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰ ਚਾਰਟ ਲਿਖੋ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ, ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਅਜਿਹਾ ਟੀਚਰ ਕਦੀ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇਵੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕਰੋ, ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਉਠੋ ਤਾਂ ਖਲਾਸ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੋਟੋ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ। ਇਹ ਰਥ ਤਾਂ ਲੇਨ ਲਿਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਿਸਲ ਇਹ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਸਯ ਉੱਠਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ! ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ। ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਾਸ ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਤੇ

ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਦਰੋਜ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਇੰਨੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਢਿਲਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਜਾਕੇ ਬਣੇ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਹੁਣੇ ਮਰ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਕੀ ਪਦ ਮਿਲੇਗਾ? ਬਾਬਾ ਝਟ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ। ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਆਪੇ ਹੀ ਵੇਖੋ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ। ਉਸ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਕਿੰਨਾ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸੱਟੇ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੋਨ ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦਸੋ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਸਕਣਗੇ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਕਿੱਥੇ। ਅਰੇ ਸੱਚੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਅਸ਼ਟ ਦੇਵਤਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਫਿਰ ਇੰਨੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕਹੇ ਕਿ ਫਲਾਣੀ ਗੱਲ ਤੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪੈਗਾਮ ਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰਚੇ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇੰਨੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ, ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਕਦੋਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗੇ, ਬਾਬਾ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਦਾ ਫਿਰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਦਾ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਰਦੇ ਵਕਤ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਵੇਖੋਗੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿਚ ਖੂਬ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗਣਗੇ।

ਬਾਪ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਜੇ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਮੇਕਪ ਕਰ ਲੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਕੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਟ੍ਰੇਨ ਲੇਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਕਪ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਵਕਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਕਪ ਕਰ ਲੋ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੰਨੇ ਇੰਨੇ ਕਰੋ, ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਰਚੇ ਸੁਟੋ, ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਬਰੇਬਰ ਠੀਕ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਫਿਰ ਇੰਨੇ ਨਾ ਕਹਿਣ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੈਂਸੀਬਲ ਬਣ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਵਸ ਹੋ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਛੁਟਨਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣਾ ਹੈ, ਪਿੱਛੋਂ ਆਕੇ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਮੇਕਪ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਏਅਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੇਫ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਏਵਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਦੀ ਟਿਕਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ:
ਏਵਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਦੀ ਟਿਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਥੇ ਹਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੇਫ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਆ ਜਾਵੇ, ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਆ ਜਾਵੇ ਲੇਕਿਨ ਹਰ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਟਿਕਟ ਦੇ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਇੰਨੇ ਇੱਥੇ "ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ" ਬਣਨ ਦੀ ਮਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਟਿਕਟ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਇਹ ਮਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦੇ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰਹੋ ਤਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਲੇਕਿਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ।
